

Na poljani.

Besede Otona Župančiča. — Uglasbil Janko Žirovnik.

Počasi.

1. Ka - kor	ži - vi	cve - i	le - ta - jo	me - tulj - čki
2. Kot bi	po - či	- va - li	na gr - meh	me - tulj - čki,
3. Kot da	pri - šli	brat - ci	brat - cev so	ob - is - kat,
4. Go - sto	- ljub - no	brat - ci	brat - cem so	po - stre - gli :
5. Ko so	se na	- pi - li,	so se po - slo	- vi - li

1. po	li - va - di	mla - di,	pod	ru - me - nim	soln - če - cem.
2. cve	- ti se be	- li - jo	na	ze - le - nih	ve - ji - cah.
3. sed	- li so me	- tulj - čki	na	ze - le - ne	ve - ji - ce.
4. pi	- li so me	- di - co	iz	sre - br - nih	ku - pi - čic.
5. in	se po - ša	- li - li :	Kdaj	pa vi k nam	pri - de - te ?

Iz prijateljevega pisma.

Gospod Fran Črnagoj, nadučitelj na Barju v Ljubljani, ljubeznivi in šegavi sotrudnik „Zvončkov“, ima v Skoplju prijatelja-učitelja Sv. R. Milosavljevića, ki mu večkrat piše pisemce, a na vsako mu naš srbski brat Milosavljević odgovori. Iz pisma, ki ga je bil Milosavljević poslal Črnagoju dne 28. oktobra 1920. navajamo tu tiste odstavke, ki bodo brez dvoma zanimali vse „Zvončkove“ čitatelje. Da boste te odstavke bolj umeli, povemo, da izdaja Milosavljević časopis „Zavičaj“, list za srbsko mladino. One srbske besede, ki bi jih morda ne umeli, tolmačimo s slovenskimi izrazi v oklepajih. —

Gospod Milosavljević piše:

Pre dva dana sam primio „Zvonček“, a danas i tvoje četvrto pismo. I jedno i drugo me silno obradovalo: prvo, što sam ga odavna želeo, drugo, što je puno iskrenih prijateljskih reči (besed), koje idu od srca — srcu. Velika hvala za obadvoje!

Sadržinu (vsebino) „Zvončka“ još nisam pažljivo razgledao, ma da sam odmah (takoj) zapazio pravac lista i način njegovog uređivanja. Ali se u to neću ni upuštati — u ocenu lista, koji izlazi 20 godina (let)! Toliki vek može da dočeka sa-

mo ono, što je dobro. To je nesumnjivo. Ali tehnička strana (oprema) lista očarala je kako mene, tako i moje drugove (tovariše učitelje). Pa još (še) kad se uzme, da sva ona lepota i razkoš stane 20 kruna godišnje! Ne zna se šta je lepše: da li hartija (papir) kao od slonove kosti, ili slike, ili sama štampa (tisk). Ali smo sve to bogastvo odmah razumeli, čim smo videli na koricama (platnicah), da je štamparija — Učiteljska tiskarna! Da, tu je tajna (tajnost) vašeg uspeha. Udruženje je sila!... Mome kolegi Trivuncu se „Zvonček“ toliko dapao, da je odmah poslao uredništvu pretplatu (naročninu) za decu nas trojice iz naše redakcije (iz uredništva „Zavičaja“). Hvala na komplimentima (za poklone) za „Zavičaj“. On bi daleko lepše izgledao, kad bi se štampao u vašoj štampariji i kad bi slike radio (delal) kakav umetnik, a ne deca. (Predrag je moj sin od 12 godina)...

Tako Milosavljević. — Vsebina njegovega pisma nam priča, da z veseljem sprejemajo naš „Zvonček“ celo tam daleč v Skoplju, priča nam pa tudi, kako sličen je naš jezik bratskemu srbskemu jeziku. Kako resnično je, kar pravi pesem:

Slovenac, Srb, Hrvat —
za uvijek brat i brat!